

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 80 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Glas vpijočega v puščavi.

I.

Kakor močan hrast, stoječ na prostrani poljani, ki se je edini ubranil divjemu viharju, kateri je z neodoljivo silo podrl že vse njegove drugove na tla, se nam zdi — župnik Anton Vogrinec.

Katoliška duhovščina, zlasti slovenska, je postala čreda ovac, ki brez preudarka in brez lastne volje drevi čez drn in strn za svojimi vodniki; katoliški duhovnik, pozabivši da mu je dal Bog »um in pamet zdravo« zato, da se jih poslužuje in jih bistri na podlagi samostojnega in svobodnega razmotravanja in razmišljanja, je postal žoga, slepo orodje v rokah višje svoje hierarhije. Vse svoje mišljenje in delovanje mora strogo urediti po višjih predpisih, iz človeka postane avtomat, navaden stroj, ki funkcionira le v toliko, kolikor to dovoljuje višja cerkvena oblast. Katoliška duhovščina je dandanes otrpla in odrvenela masa, ki ni dostopna in sposobna za nobeno svobodnejše mišljenje in čustvovanje in kateri so ukazi in odredbe Rima in škofov ne samo »in ecclesiasticis«, marveč tudi »in politicis« alfa in omega. In temu se ni čuditi, saj je vzgoja duhovniškega naraščaja urejena tako, da ubija vsak samostojen značaj in ustvarja iz gojencev brezmočne marionete, katerim so strte vse moralne in duševne sile, katerim je odvzeta vsa energija in vsa samozavest in vse samozaupanje, da jih »višje moči« tem lažje porablajo in izkoriščajo v svoje samopasne svrhe. Tako se vzgojuje duhovščina; jasno je torej, da je tak material samo slepo orodje brez volje in moči v rokah posameznikov in da si v takšnih okoliščinah le malo duhovnikov ohrani »um in srce zdravo«, da se osvobodijo vplivov pogubne vzgoje v duhovskem seminarju. A takih krepkih značajev, takih mož v besede pravem pomenu je malo, vrlo malo, to so pravi »rari

nantes in gurgite vastos! In iz vrste teh mož je tudi župnik Anton Vogrinec, ki je nedavno izdal znamenito knjigo »Nostra maxima culpa«, s katero smo se že bavili na tem mestu in podali iz nje že glavnejše točke.

Knjiga je pisana, kakor smo že imeli priliko naglašati, s priznanja vredno odkritosrčnostjo, kar je treba tem višje ceniti, ker jo je spisal katoliški duhovnik. In v veliko zadoščenje nam je, da je pisatelj knjige »Nostra maxima culpa« — Slovenec, kar pač dokazuje, da se nahaja tudi med slovensko duhovščino, ki je korpumpirana, kakor morda nobena druga na svetu, nekaj mož, dasi so vrlo redki, ki so si ohranili navzlic nečutenemu terorizmu in pogubnemu vplivu od zgoraj in vključ pogubnosni vzgoji krepak, samostojen značaj in zdrav razum, da uvidevajo, da je danšnji katoliški duhovnik sam največ kriv, da peša vera in da gineva v vseh ljudskih slojih spoštovanje »do svete matere cerkve«.

Klerikali bodo župnika Vogrinca gotovo proglasili za prikritega liberalca in ateista, toda po krivici. Sicer govori Vogrinec v svoji knjigi tako odkrito o škandaloznih razmerah med katoliško duhovščino, kakor še ni govoril morda nobeden slovenski duhovnik izza dobe protestantske reformacije, in kaže brezozirno na rak-rane, ki razjedajo osrčje katoliške cerkve in jo preté ugonobiti, dasi je baje zidana na skalo in jo celo peklenška vrata ne morejo premagati, a vendar je razvidno iz knjige, da jo je Vogrinec narekoval goraka ljubezen do cerkve in da je razkril, dasi krvavečega srca, javnosti rane, ki razjedajo telo katoliške cerkve, samo radi tega, ker upa, da se bodo iste dale na ta način, ako se poklicani faktorji javno opozoré nanje, še najpreje ozdraviti.

Kot pošten in razumen mož priznava škodljiv vpliv prisiljenega celibata na cerkev in javno življenje in mu pripisuje glavno krivdo, da

peša vera in valed tega gineva tudi spoštovanje pred duhovniki. Vogrinec smatra celibat kot protinaraven, ker zatira naraven nagon, ne pa kako umetno vzgojeno strast. Kakor znano, zagovarjajo cerkveni krogi celibat s tem, da Kristus ni poznal ženske in da tudi njegovi apostoli, katerih nasledniki so baje duhovniki, niso bili oženjeni. Župnik iz Libeliš zavrača te trditve tako-le: »Krist se je mogel postiti štirideset dni, naj tudi prijatelji celibata poskusijo se postiti toliko časa. Sicer pa tudi apostoli niso bili vsi oženjeni. Celo Marija je bila omožena.« Sploh pa je celibatna obljuba že zbog tega kruta in krivična, ker se k nji prisilijo bogoslovci v letih, ko še sploh ne vedo, kako hudo dolžnost prevzemo s to obljubo na svoje rame. »Ubogega ptička se izvabi v kletko in če potem toži in že omaguje pod pezo prevzete dolžnosti, se mu kliče: Moli in delaj, ne da bi se premislilo, da ga baš plamen, ki mu tli v srcu, zavira, da ne more moliti in delati!«

Znano je, da zagovarja cerkev celibat tudi s tem, da je blesteč zgled samozatajevanja in svetel vzor kreposti, ki z neodoljivo silo vpliva na nравnost ljudstva. Da je baš nasprotno resnično, nam ni treba naglašati! Zanimivo je, kako o tej stvari sodi župnik Vogrinec. On piše: »Dober vzgled naj ne bo ljudstvu v prvi vrsti celibat, marveč druge kreposti. Vzdržujmo se najprvo alkohola, tega najhujšega sovražnika vsega človeštva, odpovejmo se hrepenenju po bogastvu in premoženju, spominjajoč se Zveličarjevih besed: »Ako hočeš doseči popolnost, prodaj vse in hodi za mano!« Ne delajmo, kakor so delali celo marsikateri papeži, ki so svojim sorodnikom prekrbeli visoka dostojanstva, in odrecimo se vseh sorodniških vezi! Ako nas kdo udari na levo lice, ponudimo mu še desno. Ali je umestno, da se živi v obilici,

vozi v ekvipažah in stanuje v palačah, ko strada ljudstvo, čigar vsakdanji kruh je pomankanje? Torej naprej! Pričnimo najprvo s tem, kar je lažje; ko bomo to zmagali, potem si naložimo breme celibata!«

Vojna na Daljnem Vztoku.

Položaj v Port Arturju.

Iz Port Arturja se poroča: Posadka v trdnjavi je v najboljšem stanju in vsakdo z zaupnostjo pričakuje bodočih dogodkov. Izkrcaje Japoncev v bližini Port Arturja je popolnoma izključeno, odnosno bi bil predpogoj v to popolno uničenje ruske vojne mornarice. Pa tudi v tem slučaju bi bilo za Japonce izkrcaje na polotoku Liaotung usodepno, ker se tukaj nahaja nebroj ruskega vojaštva. V mestu je vse v navadnem tiru, prodajalne in uradi so vsak dan odprti in se zapro ob mraku. Na trgu igra kakor prej, vsak teden dvakrat vojaška godba. Cene živila so položaju primerne. Trdnjava je najmanj za eno leto preskrbljena z živili in provijantom.

Večina žensk in otrok in tisoči Kitajcev so mesto zapustili, a navzlic temu vlada najživahnije življenje po mestnih ulicah. Da o vojnih dogodkih inozemsko, zlasti angleško časopisje brezvestno in nesramno laže, dokazujejo nam iz Petrograda došla poročila. Zato se ni prav nič čuditi, ako je ruska vojna oblast uveljavila strogo cenzuro za pisma in brzojavke. Brzojavke v inozemstvo se sprejemajo le v odkritem jeziku in morajo imeti potrdilo od vojne uprave, da se smejo odposlati.

Nedavno je priobčil tukaj izhajajoči list »Novi kraj« iz angleških listov vest, da je mesto Daljni baje razdžano in da Port Artur gori, kar je povzročilo silno veselost. V resnici namreč Japonci mesto Daljni niti bombardirali niso

in v Port Arturju samem so japonske granate povzročile razmeroma le neznatno škodo.

Imenovanje vojnega ministra Kuropatkina za vrhovnega poveljnika ruske armade na kopnem je napravilo v Port Arturju najboljši vtis in v vseh vojaških krogih vlada prepričanje, da bo armada pod Kuropatkinim vodstvom v najkrajšem času izvojevala sijajno zmago.

Retvizan.

»Biržev. V jedomostim« piše specialni korespondent iz Port Arturja: Zjutraj 8. marca se je Port Artur odel v praznično obleko. Občinstvo, voj prostovoljcev in vojaštvo, vse je hitelo k pristanišču. Admiral Makarov je pravkar došel v trdnjavo in se nastanil na križarki »Askold«. Na redi je vladalo izvenredno živahno življenje, ladje in čolni so bliskoma švigali v luki semtertja. Na »Askoldu« se je razobesila admiralova zastava, občno pozornost pa so vzbujali čolni, ki so s posebno naglostjo švigali okrog »Retvizana«. Nenadoma je velikani oživel, jel se je gibati in s polnimi jadrji odplul v notranje pristanišče. V tem hipu je zasvirala vojaška godba in ko se je »Retvizan« približal »Askoldu«, je admiral Makarov v navduševalnem govoru pozdravil hrebno posadko te oklopnice, nakar so zadoneli urnebesni hura-klici iz tisoč in tisoč grl. Ko se je »Retvizan« približal drugim vojnim ladjam, so mornarji dvigali svoje čepice in navdušeno pozdravljali »Retvizana«, ki je ponosno plul mimo njih. Celi dan je vladalo v mestu, v pristanišču in v trdnjavi veliko veselje, da je »Retvizan« zopet postal sposoben za boj. Zvečer, ko so se prikazale prve zvezde na obzorju, so oklopnice odplule iz luke in se usidrale na zunanji redi. Dalje na morju pa so bile postirane križarke in torpedovke. Z Zlate Gore in Električskega Utjesa so se videli električni signali. Ko

LISTEK.

Pisma iz Amerike.

(Lujiza Solivanova.)

Chicago, 6. sušca 1904.

Na južni strani mesta Chicaga se razprostira ob Michiganskem jezeru »Jackson Park«, ki je bil za časa svetovne razstave leta 1893. središče mednarodnega vrvenja, uprizorjenega na tem prostoru. Danes stoji le še glavno poslopje, velikanska stavba v čistem grškem slogu, ki služi kot muzej, a se bo v kratkem podrl.

Iz Field muzeja, — tako se imenuje po multimilijonarju Fieldu, ki je dal sezidati na lastne stroške to poslopje — so odvedli pred nekaj dnevi prve lokomotive, ki so se rabile v Ameriki in pozneje složno životarile v Fieldmuzeju, k svetovni razstavi v St. Louis.

Slučajno sem jih videla in lahko primerjala na mestu prve stroje in one, ki se uporabljajo sedaj. Posebni vlak je namreč po provizoričnem tiru odvedel historične tipe iz muzeja. Stroj moderne konstrukcije je čudno

nasprotoval z zastarelimi stroji, katere je vlekel.

Jackson Park je idiličen prostorček in promenade ob močno zavarovanem bregu je v brezveznih dneh — kar je žalibog redko tukaj — prava zabava. Toda ime park ni nikakor opravičeno. Mogoče postane kdaj, ker ga nasajajo in razširjajo, a sedaj je bolj prostor za športe, katere izvaja tu staro in mlado.

Najlepši sta dve livadi, v obsegu pol milje, skrbno gojeni in obiskovani, razen pozimi, skozi celo leto od vnetih golf-igralcev.

Ob vsaki uri vidiš lahko stare in mlade, ki nosijo v usnatih zavitkih lične golf-palice. In majhne bele in rdeče žogice, katere mečejo z »golf-stickom« od cilja do cilja, lete čez travnik, ki je pač najlepša preproga, katero je stakla mati narava.

Večje igrišče je tudi pozimi puzorišče posebne zabave, ki je pač prav ameriška, vsaj meni je bila doslej neznana. Imenuje se »Tobogan«, indijanska beseda, ki bi se približno poslovenila z »drsanje po ledu«. V principu je tako kot ono drsanje po vodi, ki je pred nekaj leti vzbujalo

toliko zanimanje na Dunaju in v Benetkah. S šest do osem metrov visoke tribune drve majhne sani po tiru doli na gladko ledeno ravan in dalje po celem travniku. Sani imajo obliko podolgovate kadi, kjer so ob strani pritrjene naprave za noge. Večkrat so sani opremljene z baržunom in majhnimi zvonci. Krmilo, ki je dostikrat v rokah gospic v lepih športnih oblekah, je okovano z nikljem. Led je kristalno čist, ker bi povzročila najmanjša oviraveliko nesrečo. Električne obločnice razsvetlujejo zvečer ledeno ravan, na kateri stoji avtomobil 10 metrov na široko in pol milje dolgo in tako razsvetlujejo sanem cesto.

Seveda ima ta zabava največ privlačnosti pri mladih ljudeh in vpitje, ki se sliši tam, se čudno vjema z indijanskim izrazom tega posebnega zimskega športa.

Mikaven je japonski vrt v Jackson-parku, imenovan po treh japonskih hišicah, ki so ostale od svetovne razstave še tukaj. To so trije leseni paviljoni v strogo japonskem slogu, s krasnimi stenskimi slikami in izrezbami, ki nam v majnem obsegu pri-

kažejo o popolnosti japonske umetnosti. — Vaze, napoljene z umetnimi šopki krase kote in dragoceni kipi od medija kažejo visoko nadarjenost Japoncev. Japonska je v zadnjih desetletjih tako zelo vplivala na razvitek evropske umetnosti! Ta majhni otok je bil, ki je pokazal zahodu povrat k naravi in obenem s svojimi umetno-obrtniški proizvodi odzvel Evropi prvenstvo. Toda moje navdušenje za umetnost me je zavedlo predaleč od mojega majhnega vrta, ki ima razen onih majhnih hišic, ki so samo zato tu, da se jih pogleda, res senčnate poti in gosto drevje ter poleg tega nasade rož, obdane z živo mejo, ob kateri kaj pazno stopa stražnik.

Drsa se tu staro in mlado in majhni, naravni ribniki, katere prekrbija Michigansko jezero z vodo, dajejo s svojimi otoki in zarastlimi bregovi prekrasni »milieu« k temu lepemu športu. Vendar ima Američanec malo zmisla za gracioznost in med stotimi drsalei sem zapazila komaj dva ali tri, ki so resnično kaj umeli. Enakomerno dirjajo gori in doli kolikor mogoče neokretno in grdo.

Posebno nisem mogla odpustiti mladim damam, ki so se podile kot šolarčki po ledu. Niti najnavadnejše drsanje v krogu ni v navadi. Vsa ta različna drsališča so vsakemu brezplačno dostopna.

Posebno čudno je videti na teh majhnih jezerih tuje ladje, ostanke razstave. Tako se vidi kitajska ladja iz časa, ko še ni bilo parnikov, dvonadstropna in modro, rmen in rdeče pobarvana z umetno izrezanim zmajem spredaj. Tudi neka indijska ladja in več turških čolnov gnije tam, kajti podnebje v Chicagu ne razume šale in tudi z gospodo iz Kitajske in Indije ne dela nikakih izjem.

Zelo lepa sta tudi Garfield in Lincolnpark. Ta ima menažerijo, ki pa ni dosti vredna. Stotine delavcev snaži poti, ki so pa zato tudi krasne in posnemanja vredne. Nova mi je bila ideja, ki je izvršena tu. Veliki okrogli koši so obešeni na drevesa in služijo namenu, da vsprejemajo papir in druge odpadke. Najelegantnejši je Washington-Park s svojo palmovo hišo in s svojimi tujimi rastlinami, z množico lepih dreves in najkrasnejših livad. (Konec pril.)

nih listkov ni mogel popravljati. Ravno tako tudi g. župan Hribar ni govoril niti z enim kmetom glede volitev in so se tudi njegovi »trabanti« ali po naše rečeno, zavedni Cerkljanci, držali vsake najmanjše agitacije. Da kapelana s takimi lažnjivimi poročili hočeta le opravičiti svojo umazano agitacijo, je jasno. V spovednici in na prižnici se zadnji čas ni slišalo drugega kot o volitvah in nevarnostih in nesrečah, katere prete ubogemu kmetu, če ne voli kandidata krščanske stranke, kandidata, ki moli vsak večer rožni venec, gre k spovedi in čegar prva pot je bila v cerkev, ko je prišel na shod v Cerklje. A to ni zadostovalo. Šla sta v vsako hišo posebej in zabičevala kmetom da morajo priti na volišče in dati svoj glas demarju, ker jim bodo drugače brezverci in nasprotniki sv. vere raztrgali križe in svete podobe pometali iz šole in cerkve. Niti ljudi na cesti nista pustila v miru. Vsakega sta napadla s svojo nadležnostjo, tako, da se je nekdo potem izrazil, da bo že samo radi tega volil Novaka, ker sta kapelana tako nadležna. In mož je tudi tako storil. In kape'an Kos je hotel pridobiti nekega pijanca za svojo sveto stvar, kateremu bi niti ne mogel dopovedati, koliko stane frakelj žganja. Na dan volitve so šli vsi listki skozi roke kapelanov in merda je bilo to vzrok, da je prišlo do komisije polno popravljenih listov. Čudni so res ti škofovi ljudje. Najpodlejše agitacijsko sredstvo se jim zdi sveto, kakor hitro se porabi za njihove umazane namene. Nasprotniku se pa ni niti treba prikazati na volišče in že mu naprtijo celo kopo političnih grehov, a Bog varuj, da bi komu svetoval, naj voli tega ali onega, ki ni prijatelj škofove garde. A hvala Bogu, da se množe zavedni možje, ki se ne strašijo več tega jezuitskega nadzorstva, kar se je videlo pri zadnjih volitvah tudi pri nas. In upamo, da se bo pri prihodnjih volitvah število naših zavednih mož potrojilo in da bo večina kmetov takim nadležnežem, kot sta naša kapelana, ob enaki priliki pokazala vrata. Pri predzadnjih volitvah je dobil v Cerkljah neklerikalni poslanec en glas, sedaj osem glasov. — Cerkljančan.

— **Kako se dela proti prodaji „Slov. Naroda“.** Te dni je dobila neka tvrdka na Notranjskem, katera prodaja »Slovenski Narod«, naslednje pismo: »Blagorodna gospa! K bližajoči se Veliki noči želim Vam blaga gospa srečno in veselo »Alelujo«. — Od nekega B.....a izvedel sem z obžalovanjem, da se pri Vas prodaja »Slovenski Narod«. Opozarjam Vas, blaga gospa, da opustite ta grdi list v katerem ni drugega, kakor laž, grdo obrekovanje vsega, kar je katoliško; to ni čast za Vas, da prodajate tak grd, nesramen list. Verujte mi, blaga gospa, ako opustite »Slov. Narod«, boste veliko laglje umrli in na smrtni postelji se boste vroče spominjali Vašega starega prijatelja. Prosim Vas tudi raztrgajte ta list, kajti ako izve kak zlobnež, me bo dežje še v »Slov. Narod« poslali. Z pozdravom srca Jezusovega ostanem udani Š... J... P. 3. aprila 1904. Ime hodi za danes še zamolčano; s piscem se pa že še pomenimo.

— **„Bisaga hodi okoli“.** Če slišijo ljudje ta klic, jih kar mrzlica stresa, kajti bisaga ni nikdar polna in silno je težko, ubraniti se nadležnih katoliških beračev in beračic. Pa še ni dovolj! Zdaj so začeli že zunanji redi zahajati na beračenje na Kranjsko. One dni smo čitali v »Laibacher-Zeitung«, da je c. kr. deželno predsedništvo dvema ženskama (redovnicama) dovolilo, da smeta beračiti po Kranjskem »za uboge sirote v Feldkirchnu na Koroškem.« Poizvedovalci smo, kaj je s temi sirotami in izvedeli sledeče: V Feldkirchnu, ki je povse nemški, obstoji že 23 let sirotišnica. Vodstvo je sicer v protestantskih rokah, a v zavod se sprejemajo sirote ne glede na njih konfesijo. Tudi že marsikaka kranjska sirota je že dobila zavetišče

v tem zavodu. Rimskim klerikalcom je ta zavod na potu. Klerikalci snujejo radi sirotišnice in podobne zavode, a ne zaradi sirot nego zaradi profita. Tudi v Feldkirchnu bi radi služili denar in zato je ondodni kaplan Kaiser začel nabirati denar. Imeti mora že velikanske svote, ker kupuje vedno nove hiše. To nabiranje traja že leta in se vrši prav po judovski. V mnogih ilustriranih nemških listih smo že videli inserat, okrašen s fotografijami (!) spekulativnega kaplana Kaisera, v katerem se bobna za ta bodoči zavod. Koroški deželni zbor je odklonil vsak prispevek »a to napravo, ker je samo spekulacija. Kranjska deželna vlada pa je seveda hitela dovoliti dvema ženskama, da smeta v Ljubljani beračiti od hiše do hiše. »Bisaga hodi okoli« — ljudje krščanski, zapirajte vrata!

— **Družba sv. Cirila in Metoda** je imela svojo 149. vodstveno sejo dne 24. marca 1904 v svojih prostorih v »Narodnem domu«. Pričetek ob 3. pop. Navzočni: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. Fran Stor, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina, Ivan Šubie in dr. Fran Tominešek (blagajnik). Svojo odsotnost so opravičili ljubljanski župan Ivan Hribar, ces. svetnik Ivan Murnik in tajnik Anton Žlogar. Prvomestnik odpravlja ob 3. uri pop. sejo ter pozdravlja g. družbini nega razsodnika dr. Frana Tomineška ki je požrtvovalno prevzel posel blagajnika mesto obolelega dosedanjega blagajnika g. prof. Martina Petelina. Ko bi komu čast družbenikov bila do njega kaka zadeva, bodi naznanjena do njega adresa: »Gruž v Dalmaciji.« Blagajnik je izkazal za dobo od 1. januarja do 22. marca 1904 K 9.161:34 h dohodkov in 7.097:80 h troškov, torej prebitka K 2.163:54 h, kateri znesek se poviša za gotovinski saldo z dne 31. decembra 1903 v znesku kron 1.021:27 h, ter je omenil, da razpoložnina v znesku K 3.084:81 h ne bode zadostovala v pokritje tekočih stroškov. Ko se rešijo došle vloge, sprejme se ponudba g. Jerneja Bahoveca, trgovca v Ljubljani, da založi peresa v družbino korist in se dr. Ivan Svetina pooblasti za stavbo otroškega vrta na Jesenicah, zaključil prvomestnik sejo ob pol 6. uri zvečer.

— **Tobačna tovarna.** V soboto je dr. Šusteršič poskušal vjeti odposlanca generalnega ravnateljstva za svoje namene. Pri ti priliki se je znošil tudi nad našim listom, ki je toliko časa z angeljsko prizanesljivostjo preziral nečuvno počenje klerikalnih hujskačev v tovarni, in ki se je šele oglašil, ko so razmere v tobačni tovarni postale javen škandal. Dr. Šusteršič je tudi slovesno zatrjeval, da njegova stranka delavstva ni hujskala, dasi se to lahko vsak trenotek dokaže s sto pričami. Tudi je mož nekaj kvasil o tem, da mi hočemo delavstvo zapeljati k neprevidnim korakom (!), mi, ki smo z vso brezobzirnostjo nastopili proti čušanju klerikalcev in zahtevamo, da se uvede v tovarni strog red. Kako ščujejo klerikalci, spozna lahko vsakdo iz »Slovenca«. Škofov list dolži gg. Koomurja in Selana, da nam dajeta informacije. Izjavljamo s tem, da nam ta gospoda še nikdar nista dala nobene informacije in še nikdar nista ničesar pisala za naš list. Mi imamo dovolj drugih zvez, da smo dobro poučeni o vseh dogodkih v tovarni. Sedaj se vrši v tovarni preiskava. »Slovenec« seveda skuša onemogočiti, da bi preiskava imela uspeh in zlasti taji vsakovrstne nerednosti. Tako n. pr. taji, da bi se bilo kdaj v tovarni kaj nabiralo. Na to izjavljamo, da je na razpolaganje vse polno prič. Nabiralo se je za vse mogoče namene. Marjeta Küferle, tista, ki ima vedno svetinco krog vratu, Pepca Eržen, bivša koristinja Neta Simončič, ki je klerikalna, odkar ima sinčka v Marijanišču, in Srakarjeva Pepca lahko povedo, za kake namene se je že nabiralo. Za Salezijance so v tovarni tudi že podobice prodajale in enkrat se je nabiralo tudi že zato, da bi se kupil — zamorček. Ko so neke pametnejše ženske vpraševale, kdaj da bodo tega zamorca vi-

dele, so bile nabiralke silno jezne, češ, misijonarjem se mora brezpogojno verjeti, da bodo zamorca kupili. Pa res škoda, da tega zamorca, ki so ga kupile delavke, ni bilo nikdar v Ljubljano; zamorca se v temi težko vidi in to bi cunjarjevi Lenčki gotovo ugajalo; bi vsaj ne prišla v položaj kakor takrat, ko se je reklo »Holt-pardon«. Tudi Šmirer-Lojzeta, kakor se navadno imenuje Alojzij Čatar, skuša »Slovenec« nekaj zagovarjati, dasi je vsem uradnikom znano, kako ta mož, namesto da bi pazil na svoje delo, v tovarni le agitira. Kaj čuda, da se mu potem vsak čas kak »loger« vname. Še večji agitator kakor Šmirer-Lojze je pa znani pretepač jermenar Ivan Žnidaršič. Kako da uradništvo temu možu ni že davno na prste stopilo? Žnidaršič je vse tako uredil, da je treba le nekaterim ženskam znamenje dati in revolucija v tovarni je gotova. To se je videlo zadnjič pri velikem izgredu. Kako so delavke naščuvane, se je pokazalo tudi danes. Dopoldne so iz Tönniesove tovarne pripeljali dva stroja. Kakor bi trenil, je večina delavk popustila delo. Na oknih jih je bilo vse polno in tudi na dvorišču so se začele zbirati v gruclah, mialeč, da je prišel novi stroj za cigarete. Tako so se vedle, kakor bi hotele zagnati punt in vrnilo so se k delu šele potem, ko so spoznale, da ni prišel novi stroj za cigarete. — Mi pa vztrajamo temu le vprašamo: Kakšne razmere so to in ni-li skrajni čas, da se tem razmeram konec naredi?

— **Monsignor Alojzij Stare** je včeraj ponoči v starosti 68 let umrl. Pokojnik je bil lubeznen in toleranten mož, eden tistih duhovnikov, s katerimi se da govoriti in izhajati. Odkar je živel v Ljubljani, je bil marljiv in delaven odbornik pri različnih narodnih, gospodarskih in humanitarnih društvih. Lahka mu zemljica!

— **Umrl** je včeraj ponoči v starosti 75 let g. Matija Peršin, posestnik in gostilničar na zgornjem Rožniku. Pokojni Peršin je bil časti vreden mož, ki je vžival spoštno spoštovanje. Poznal ga je pač vsak Ljubljčan. N. v m. p.

— **„Splošno slovensko žensko društvo“.** Zanimanje za tečaj slovenske trgovske korespondence je veliko in se je oglasilo že precej gospodičen, ki se nameravajo tega kurza udeležiti. Pouk se začne jutri 12. t. m. ob 8 uri zvečer v višji dekliški šoli. Članice se še lahko zgledajo do jutri zvečer pri blaginjski gdi. Kadivšči Prešernove ulice št. 36 ali pa pred poukom v višji dekliški šoli.

— **Rdeči križ.** Dne 9 t. m. je imel odbor deželnega in gospej nega pomočnega društva Rdečega križa za Kranjsko svojo sejo. Letno poročilo in računski zaključek za leto 1903 vzela sta se na znanje, potem se je sklepalo o raznih prošnjah za podporo. Pri dopolnilni volitvi v predsedstvo voljene so bile naslednje dame: Gospa baronica Hein za predsednico, Antonija Kosler za I. podpredsednico in gospa Beti pl. Laschan za II. podpredsednico. Gosposu dr. Vincenciju Svobodi izrekla se je najtoplejša zahvala za njegovo kot vojaški svetovalec naklonjeno večstransko podporo.

— **Poročil** se je danes v Ljubljani z g. Ivanom Kramaršič, roj. Feldštejn, gospod Stefan Eržen.

— **Vegove razglednice.** Dunajske Slovence opozarjamo, da je prevzela prodajalna umetnin »Zur Oper«, Kärntnerring št. 2 prodajo Vegovih razglednic in Vegove slike. Dunajčani prav pridno segajo po Vegovih razglednicah.

— **Z Rake** se nam piše: Dne 10. t. m. smo pokopali Franca Drnovšaka, ki je zvesto služil naši občini nad 40 let ter v tej službi tudi žrtvoval vse najboljše moči svoje. Ž njim je zopet izginil eden onih zadnjih, čim dalje bolj redkih, v besedah in vsej bitnosti še pristno ljudskih krepkih tipov, katere poznamo mi mlajši le še n. pr. iz Jurčičevih povesti, in kakršnih današnja generacija ne ustvarja več. Velikostni sprevod je prišel, kako je bil rajnik priljubljen vse na okoli. V m. p.

— **Plemstvo** je cesar podelil generalnemu tajniku zavarovalnice »Assicurazioni Generali« v Trstu, cesarskemu svetniku Edmundu Richettiju.

— **Politično društvo „Pozor“** v Ptuj priredi svoj občni zbor v četrtek, dne 14. aprila t. l., ob 2. uri popoldne v »Narodnem

domu«. K prav obilni udeležbi vabi odbor.

— **Vojaški nabor.** Danes se je pričel vojaški nabor za ljubljansko okolico. Na nabor je prišlo 159 fantov in je bilo od teh 48 potrjenih v vojsko.

— **Pod voz padel.** Franc Pivk, hlapec pri Oskarju Treotu na Marije Terezije cesti, je danes dopoldne v Zupandšičevi opekarni v Trnovem padel pod voz in mu je šlo kolo čez desno roko in mu je zlomilo. Ponesrečenca so prepeljali z rešilnim vozom v bolnico.

— **Žepna tatvina.** Včeraj zjutraj je bila v frančiškanski cerkvi kovačev ženi Barbari Ladiha, stanujoči v Spodnji Šiški št. 88 iz žepa ukradena denarnica, v kateri je imela okoli 3 K denarja. Tatvina sumljiva je neka deklica, ki je stala poleg okradenke in je potem pobegnila iz cerkve.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je pripeljalo do Ljubljane 520 laških delavcev s posebnim vlakom do Ljubljane. Samo 20 delavcev je ostalo v Ljubljani, drugi pa so se odpeljali naprej proti Dunaju. — V Ameriko se je dne 9. in 10. t. m. odpeljalo 28 izselencev.

— **Izgubljene in najdene reči.** Neznano kje v mestu je izgubil včeraj Rajko Ješenak, stanujoč v Kolodvorskih ulicah št. 7 denarnico, v kateri je imel 7 K denarja. — Od Sv. Jakoba pri Savi po Dunajski cesti do Ljubljane se je dne 4 t. m. iz voza izgubila železna, črna lakirana palica s posrebrnim držajem, v vrednosti 6 K. Ista se naj blagovoli oddati proti nagradi v trgovini Valentina Goloba. — Vdova Marija Čala, stanujoča na Poljanski cesti št. 52, je našla pred dnevi na Poljanski cesti bankovce za 10 K.

— **Najnovejše novice.** Naslednik nadškofa dr. Kohna bo imenovan v konzistoriju 20 t. m.

— **Nemška vojna ekspedicijska** v Afriko velja od 24. m. m. že 10 milijonov mark.

— **Kongres italijanske socialne demokracije** se je otvoril v soboto v Bolonji. Iz Nemčije je prišel Michel, iz Avstrije pa dr. Adler.

— **Grozna mačeha.** V Aschu na nemškem Češkem je 31letna Ana Hartel na vse načine trpinčila svojega 9letnega pastorka. Celi dve leti ga je imela skritega v svinjaku. Te dni pa ga je toliko časa bifa s polenom po glavi, da je bil mrtev. Potem je truplo zaneala na železniški tir, da bi ljudje mislili, da ga je vlak povozil. Toda neki železniški čuvaj jo je opazoval ter ovalil orožnikom.

— **Hranilnica v zadregi** Pri založni v Čebu pri Prosnici manjka 318 000 K.

— **Grof Fran Thun**, bivši ministrski predsednik, je posodil socialno-demokratskemu društvu »Arbeiterheim« 50 000 K, da si društvo kupi neko veliko hišo v Bodenbachu.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 11. aprila. V petek je cesar sprejel ministrskega predsednika dr. pl. Körberja v posebni avdijenci. Termin, kdaj se skliče državni zbor, še ni določen, določeno je samo, da se 14. t. m. prično posvetovanja obojestranskih nagodbnih odborov. V soboto je imel dr. Körber dolgo posvetovanje z voditeljem češkega veleposelstva grofom Sylva-Tarouca.

Dunaj 11. aprila. Državno sodišče bo o pritožbi radi ustanovitve čeških šol na Dunaju razpravljalo dne 23. t. m. Dunajski Čehi so ob tej priliki izdali poseben oklic, v katerem svoje somišljenike opominjajo, da naj v vsakem slučaju ohranijo mirno ravnodušnost, ker cela zadeva nima političnega, ampak samo kulturnega pomena.

Dunaj 11. aprila. Poročila iz Rima in Budimpešte javljajo, da se je med ministroma Goluchovskim in Tittoniem doseglo popolno porazumljenje glede vinske klavzule. Italiji se dovoli uvz določenega kvantuma vina gotove kakovosti po izjemno nizkem carinskem tarifu, za kar da Italija na drugih poljih primerne koncesije.

Opatija 11. aprila. Italijanski minister zunanjih zadev Tittoni se je odpeljal v Ankono, italijanski poslanik na Dunaju d'Avarna pa v Benetke.

Samobor 11. aprila. Pri včerajšnjem narodnem shodu v Sa-

moboru je opoldan nastala nepopisna medsebojna rabuka. Predsednik, opozicijski poslanec Kiepah, je bil ranjen in strdom rešen uboja. Mestni blagajnik Vuković je težko ranjen in oropan Slovenec Kogoj, skrit na mrtvaški nosilnici, je izprosil na kolenih življenje. Duhovščina je prva odnesla pete in prepustila razdivjani narod brez ciljnega strastem. Poslopje kotarske oblasti je bilo znotraj popolnoma razdejano, s petrolejem polito in zažgano; blagajna razbita in oropana, vsi akti so vničeni. Istotako v poslopju podobčine Podvrh. Orožniško vojarno je rešil oddelek topničarjev. Požarna bramba je delala v noč. Orožništvo je stalo onemoglo. Iz Mirnovca došli peš vojaki ondotne baterije. Topničar Pernjak je bil ustreljen nesrečno iz lastne vrste. Danes je došlo vojaštvo iz Zagreba. Zdjaj vlada mir.

Budimpešta 11. aprila. Nemci so zopet »vznemirjeni« in se pripravljajo na proteste proti imenovanju brnskega škofa Baura nadškofom v Olomucu.

Budimpešta 11. aprila. Uradni list priobčuje zakon o kontingentu novincev za leto 1904.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 11. aprila. Listu »Rus« se iz najzanesljivejšega vira iz Pariza poroča, da je ruska vlada dobila nedvomne dokaze o zavezniški zvestobi predsednika Loubeta in celega ministrstva v roke. Napram francosko-angleški pogodbi zavzema Rusija vseskozi prijazno stališče, ker je prepričana, da bo le-ta za njo le koristna, zlasti prisklepanju mira z Japonsko.

Petrograd 11. aprila. Poveljnik oklopnice »Cesarevič«, Grigorovič in kapitan Matuševič sta imenovana za podadmirala. Grigorovič je razen tega tudi imenovan za poveljnika Port Arturja. Na Grigorovičovo mesto je postal poveljnik oklopnice »Cesarevič« kapitan Visiljev. Vrhovni poveljnik črnomoškega brodogoj, admiral Skridlov, je odlikovan z redom Aleksandra Nevškega, poveljnik kvantunške divizije Volkov z redom sv. Vladimira II. vrste, general Steselj z redom sv. Ane, prometni minister knez Hilkov pa z redom belega orla.

Cherbourg 11. aprila. Danes ob 4. uri zjutraj je nenadoma odplula iz tukajšnjega pristanišča ruska vojna eskadra, kateri poveljuje admiral Virenus, ne da bi vedelo kam.

Izjava!

Jaz, podpisana Ivanka Zakrajšek, izjavljam tem potom, da me g. Ivan Koomur, uslužbenec c. kr. glavne tobačne tovarne v Ljubljani ni nikdar, kakor je v sobotnem »Slovencu« ovađeno, v kakih privatnih zadevah klical v pisarno k sebi in mi tam prigovarjal, naj pri kaki prireditvi sodelujem.

V Ljubljani, dne 11. malega travna 1904

Ivanka Zakrajšek l. r., delavka c. kr. tobačne tovarne.

Izjava!

Podpisani, kot bivši predsednik »Podpornega društva tabačnih delavcev in delavk v Ljubljani, potrjujem tem potom, da je gosp. Ivan Koomur, uslužbenec c. kr. glavne tobačne tovarne v Ljubljani res, kakor v sobotnem »Slovencu« omenjeno, agitiral za konsumno društvo tab. del., koje ustanovitev pa je sama generalna direkcija nasvetovala in je v tem oziru govoril na dveh sestankih, toda le na izrečno željo delavstva ter je bil od predsedstva omenjenega društva v ta namen naprošen. Tedaj je izključeno, da je on te korake storil iz dobičkaželjnosti.

V Ljubljani, dne 11. malega travna 1904.

Franč Knez m. p., bivši predsednik, **Jožef Ogrič** m. p., bivši in sedanjí blagajnik.

Vydorove žitne kave

POSKUSITE! Vzorak dragovoljno. Pošta 0 kg pošiljka 4 K. 00 h francoz.

"DOMACI PRIJATELJ"

Vzročnik: Izbirna žitna kava Praga-1717

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 9. aprila 1904.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta	99.75	99.95
4 1/2% srebrna renta	99.55	99.75
4% avstr. krona renta	99.60	99.80
4% zlata	119.40	119.60
4% ogrska krona	98.10	98.30
4% zlata	118.40	118.60
4% posojilo dežele Kranjske	100.00	100.75
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100.25	101.25
4 1/2% Zadei	100.00	101.00
4 1/2% bos. hero. žel. pos. 1902	100.00	101.00
4% češka dež. banka k. o.	100.00	100.20
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.45	102.15
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	106.20	107.20
10% pr.	101.00	102.00
4 1/2% zast. pisma Innerst. hr.	100.50	101.30
4 1/2% ogrske cen.	100.10	101.00
dež. hr.	100.10	101.00
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100.10	101.00
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	98.50	99.50
4% obl. češke ind. banke	99.50	100.00
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	299.25	301.25
3% „ juž. žel. kup. 1/1 1/2	101.00	101.70
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.		

Srečke.	1904	1914
Srečke od 1. 1854	190.00	194.00
„ 1860 1/2	182.00	184.50
„ 1884	259.50	261.50
„ tizake	182.75	164.75
„ zem. kred. I. emisije	294.00	304.00
„ II.	293.00	296.00
„ ogr. hip. banke	287.00	273.00
„ srbske a. frs. 100—	88.00	92.50
„ turške	127.25	128.25
Basilika srečke	21.00	22.00
Kreditne	464.00	475.00
Inomoške	81.00	85.00
Krakovske	78.00	82.00
Ljubljanske	87.00	72.00
Avst. rud. križa	52.90	54.90
Ogr.	29.00	30.00
Rudolfove	67.00	75.00
Salcburške	77.00	80.50
Dunajske kom.	504.00	514.00

Delnice.	1904	1914
Južne železnice	79.75	80.75
Državne železnice	638.00	637.00
Avstr.-ogr. bančne delnice	1605.00	1615.00
Avstr. kreditne banke	639.25	640.25
Ogrske	758.00	759.00
Živnostenske	249.50	250.50
Premogokop v Mostu (Brux)	619.00	620.00
Alpinske montan	408.75	409.75
Praške žel. ind. dr.	1900.00	1910.00
Rima-Murányi	488.50	487.50
Trbovljske prem. družbe	348.00	352.00
Avstr. orožne tovr. družbe	454.00	456.00
Češke sladkorne družbe	151.00	155.00

Valute.	11.35	11.39
C. kr. cekin	19.07	19.09
20 franki	23.46	23.50
20 marke	24.96	24.04
Sovereigns	117.22	117.40
Marke	95.25	95.45
Laški bankovci	252.75	253.50
Rubli	4.84	5.00
Dolarji		

Zitne cene v Budimpešti.
Dne 10. aprila 1904.

Termin.	za 50 kg K	8.03
Pšenica za april	50	8.11
„ okt. 1903	50	8.15
„ prih. spomlad	50	8.15
Koruzna	50	5.18
Oves	50	5.34

Efektiv.
vzdržno.

Meteorologično poročilo.
Višina nad morjem 806'3". Srednji tlačni tlak 756.0 mm

Vidna nad morjem 800-3. Srednji arčni tlak 756-0 mm					
April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo
9.	9. zv.	737.5	8.5	sl. sever	jasno
10.	7. zj.	735.8	4.3	sl. svzhod	skoro jas.
.	2. pop.	733.9	15.0	p. m. zah.	del. jasno
Srednja temperatura sobote: 90°.					
normale: 8-5° Mokrina v 24 urah : 0.0 mm.					

Srednja temperatura sobote: 9.0°, normalna: 8.5° Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

Rodbina **Frane Martine** naznanja tužnim srcem v lastnem in v imenu ostalih sorodnikov prežalostno vest, da je v nedeljo, dne 10. t. m., ob 9. uri zvečer po dolgi mučni bolezni, previdena s svetotajstvi, zamrla naša predobra mati in tašča, gošpa

Barbara Plank
roj. Marenko

v 88. letu svoje starosti.
Pogreb predrage ranjke se bode vršil v torek, dne 12. t. m., ob 5 uri popoldne iz hiše žalosti, Cerkvene ulice št. 5.
Predrago ranjko priporočamo v molitev in prijazen spomin.
Svete maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi svetega Janeza Krstnika. 1023

Ljubljana, 11. aprila 1904.

Mesto vsacega drugega naznanila.

„Kmetiska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani“ javlja tužno vest, da je njen mnogoletni zaslužni načelnik nadzorstva, častiti gospod

Alojzij Starè

častni papežev komornik in posestnik v Ljubljani

dne 10. aprila 1904 v starosti 68 let preminul.

Pogreb prerano umrlega bode dne 11. aprila 1904 ob 5 uri popoldne iz mrtvašnice na pokopališče Sv. Krištofa.

V Ljubljani, dne 11. aprila 1904.

1022

Tužnim srcem javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je iskreno ljubljani brat, prečastiti gospod

monsignor

Alojzij Starè

župnijski upravitelj v pok., častni komornik Nj. Svetosti papeža Pija X., apostolski sindik frančiškanske provincije sv. Križa itd.

danes v nedeljo, dne 10. aprila t. l., ob polu 1 uri po polnoči po kratki bolezni in sprejemu sv. zakramentov za umirajoče v 69. letu starosti popolnoma Bogu vdan izdihnil svojo blago dušo.

Truplo predragega rajnika bode v pondeljek, dne 11. t. m., ob 5. uri popoldne v mrtvašnici pri sv. Krištofu slovesno blagoslovljeno in potem na pokopališču pokopano.

Sv. maše zadušnice darovale se bodo v raznih cerkvah.

V Ljubljani, dne 10. aprila 1904.

Sestra in bratje.

1021

Venci se na željo rajnika hvaležno odklanjajo.

Tuge polni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš nepozabni in prelubi soprog, oče, tast in stari oče, gospod

Matija Peršin

posestnik in gostilničar na Zg. Rožniku

v soboto, dne 9. aprila 1904, ob 1/2 10. uri zvečer, previden s svetimi zakramenti za umirajoče po kratki mučni bolezni v starosti 76 let mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega pokojnika se bode v ponedeljek, dne 11. aprila 1904, ob 4. uri popoldne prepeljalo z Rožnika na viško pokopališče k zadnjemu počitku.

Sv. maše za pokoj rajnika se bodo brale pri č. očetih frančiškanih v župni cerkvi in podružnicah.

Blagi pokojnik se priporoča v molitev in prijazen spomin.

Na Zg. Rožniku, dne 10. aprila 1904.

Jerica Peršin

soproga.

Roza dr. Kavčičeva
hči.

Dr. Jakob Kavčič
c. kr. dež. sodn. svetnik
zet.

Danica, Zorka, Jelica
vnukinje.

1018

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vneskozi slovensko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah števil. 12.

Zavaruje poslopja in premočnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkrajše. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatke podpore v narodne in občnokrajne namene.

Išče se
stanovanje

z najmanj štirimi sobami za avgust.

Ponudbe naj se pošiljajo upravnistvu „Slov. Naroda“.
933-5

Okoli 70 metrov
železne
ograje

z okvirnimi ploščami ali brez njih
se prav ceno prodaja.

Več se izve v **Frančiškanskih**
ulicah števil. 8 — pri fotografu
Landau.
991-3

Prodajalka

ki tudi lahko vstopi kot trafikantinja, želi s 15. junijem svojo sedanjo službo premeniti.
932-4

Učenec

ki je dovršil 2 ali vsaj 1 srednjo šolo, krepke postave, se sprejme takoj v 997 trgovino z mešanim blagom

Albin Rant v Kranju.

Izdatno eksistenco

si ustvari vsakdo, ki prevzame za mesto in okolico samoprodajo našega svojčes. pat. kons. predmeta. Že itak lahko razpečevanje tega predmeta se podpre še z uspešno reklamo. — Samo poštene, pridne osebe z 240-380 K gotovine naj pošiljajo ponudbe pod N. 507 na naslov: Haasenstein & Vogler, Drazdani (Dresden).
1019-1

Učenec

se sprejme takoj
za manufakturno trgovino
v Ljubljani.

Ponudbe na upravništvo „Slovenskega Naroda“.
1016-2

Alojzij Luznik
na Vrhniki pri Ljubljani

preskrbuje dobre harmonije domačega in ameriškega sestava, kakor tudi gasovirje, planine in pisalne stroje. — Daje se tudi na obroke. Ceniki na zahtevanje
49 brezplačno. 1294

Krepak
deček

sposoben za trgovino se sprejme v večjo trgovino na deželi.

Ponudbe na upravništvo „Slovenskega Naroda“.
998-3

Poskusite

pristni
rastlinski
likor
„Florian“

Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev.
Varstvena znamka.

Ogreva in oživilja telo, budi tek in prebavo, daje dobro spanje.

Lastnik: 5-81
EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.

Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

Zgodovinska povest
iz francoskih časov
na Kranjskem

„Pod novim orlom!“
(ponatis iz „Slov. Naroda“)

je izšla!

Ta povest je, izhajaje v „Slov. Narodu“, vzbudila mnogo pozornosti in živo zanimanje po vsej deželi ter smo jo morali na mnogostransko izrecno zahtevo izdati v posebni knjigi.

Dobi se edino-le pri
L. Schwentnerju v Ljubljani.

Iztis po K 1-60, po pošti K 1-80.